

Journey Through Jewish Law, Part 1: From Sinai to the Talmud

1. Rambam (12th century Spain/Egypt), Commentary to Mishnah, Sanhedrin ch. 10

<p>The eighth Fundamental Principle of Judaism is that the Torah is from Heaven. This means that we must believe that this entire Torah, which was given to us from Moshe Our Teacher, may he rest in peace, is entirely from the mouth of the Almighty. [1313 BCE]</p> <p>All this is also true for the explanation of the Torah [the Oral Torah], which was also received from the mouth of the Almighty. The manner in which we today perform the mitzvot of Sukkah, Lulav, Shofar, Tzitzit, Tefillin, and other items is precisely the way that G-d, blessed be He, told Moshe, who then informed us. And the one whom G-d appointed as an agent is surely to be relied upon.</p>	<p>והיסוד השמיני היות התורה מן השמים והוא שנאמין שכל התורה המצויה בידינו עתה, היא הנתונה על ידי משה רבנו ע"ה שהיא כולה מפי הגבורה כלומר שהגיע אליו כלה מאת ד' יתברך...</p> <p>וכמו כן פרוש התורה המקובל גם כן מפי הגבורה. וזה אנו עושים היום מתבנית הסוכה והלולב ושופר ציצית ותפילין וזולתם, הוא בעצמו התבנית אשר אמר השם יתברך למשה והוא אמר לנו והוא נאמן בשליחותו.</p>
---	---

2. Rashi (11th century France), Commentary to Vayikra 26:46

<p>These are the statutes, the ordinances, and the Torahs that the Lord gave between Himself and the children of Israel on Mount Sinai, through Moshe.</p> <p>Rashi – and the Torahs [This denotes two Torahs]: One Written Torah and one Oral Torah. It teaches us that all was given to Moshe on [Mount] Sinai. [Torat Kohanim 26:54]</p>	<p>אלה החקים והמשפטים והתורות אשר נתן ה' בינו ובין בני ישראל בהר סיני ביד משה.</p> <p>"והתורות": אחת בכתב ואחת בעל פה, מגיד שכלם נתנו למשה בסיני.</p>
--	---

3. Devarim 9:10 and Talmud Yerushalmi, Megillah 28a

<p>G-d gave me the two stone tablets inscribed with the finger of G-d. And upon them was [it written] according to all the words that G-d declared to you on the mountain out of the fire, on the Day of Assembly.</p> <p>Rabbi Yehoshua ben Levi said: The text does not say, "upon them" rather "and upon them"; not "words" rather "the words"; not "all" rather "according to all." These extra words allude to Scripture, Mishnah, Talmud and Aggadah. Even what an experienced student was destined to rule before his teacher was already said to Moshe at Sinai. And so it is written, "Is there a matter about which one can say 'Look, this is new!'" To which his fellow will reply, 'It has already been in the times that came before us'" (Kohelet 1:10).</p>	<p>וינתן ה' אלי את-שני לוחות האבנים כתובים בְּאֶצְבְּעֵי אֱלֹקִים וְעָלֵיהֶם כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר ה' עִמָּכֶם בְּהַר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ בְּיוֹם הַקָּהָל.</p> <p>אמר רבי יהושע בן לוי: עליהם "ועליהם", דברים "הדברים", כל "בכל". מקרא משנה ותלמוד ואגדה. ואפילו מה שתלמיד וותיק עתיד להורות לפני רבו כבר נאמר למשה מסיני. הלא הוא דכתיב "יש דבר שראמר ראה-נה חדש הוא?" וחבירו משיבו: "כבר היה לעולם אשך היו מקפנינו."</p>
---	---

4. Midrash, Shemot Rabbah (Vilna) 41

Did Moshe really learn the entire Torah (from G-d)? But, as the verse attests, “its breadth is wider than the Earth,” and he learned it in only forty days?! Rather, G-d taught Moshe the principles.	וכי כל התורה למד משה? כתיב בתורה (איוב יא, ט): "ארצה מארץ מדה ורחבה מני ים", ולארכעים יום למדה משה! אלא כללים למדהו הקדוש ברוך הוא למשה.
---	--

5. Shemot 34:27

G-d said to Moshe, “Write these words down for yourself, since it is through these words (lit. by word of mouth) that I have made a covenant with you and Israel.”	ויאמר ה' אל־משה כתב־לך את־הדברים האלה כִּי עַל־פִּי הדברים האלה כרתִי אִתְּךָ בְּרִית וְאֶת־יִשְׂרָאֵל.
--	---

6. Talmud Bavli, Gittin 60b (3rd century CE, Land of Israel)

Rabbi Yehuda bar Nachmani, the public orator of Rabbi Shimon ben Lakish, taught as follows: It is written, “Write these words down for yourself” (implying that the Torah is to be put into writing), and it is also written, “since it is through these words (lit. by word of mouth)” (implying that it is not to be written down). What are we to make of this? It means: Regarding the written words, you are not at liberty to say them by heart, and the words transmitted orally, you are not at liberty to recite from writing.	דרש רבי יהודה בר נחמני מתוך־גמניה דרבי שמעון בן לקיש, כתיב: (שמות ל"ד) "כתב־לך את־הדברים האלה" (אלמא נכתבה) וכתיב: (שמות ל"ד) "כי על פי הדברים האלה" (אלמא לא נכתבה), הא כיצד? דברים שבכתב אי אתה רשאי לאומרן על פה, דברים שבעל פה אי אתה רשאי לאומרן בכתב.
A Tanna of the school of Rabbi Ishmael taught: [It is written] “[Write] these [words down]” – <i>these</i> you may write (i.e. the Written Torah), but you may not write Halachah (i.e., the Oral Torah).	דבי רבי ישמעאל תנא: "אלה" - אלה אתה כותב, ואי אתה כותב הלכות.

7. Rabbeinu Nissim (14th c. Spain), Commentary on Talmud Bavli, Megillah 14a

The reason for [the prohibition to write down the Oral Torah] is that the oral tradition contains explanations of the Written Torah that can only be understood when explained well by a teacher. Were it written down, one might be tempted to suffice with just that, even though one did not really understand it.	טעמא דמילתא משום... דברים שבעל פה הם פירוש לדברים שבכתב, וכשאינן נאמרים אלא בעל פה, א"א לעמוד עליהן אלא מפי מלמד שיפרש לו הפירוש יפה. ואלו היה נכתב, אפשר שיסתפק בו, שלא יבין הלשון.
---	--

8. Mishnah, Avot 1:1

Moshe received the Torah from Sinai [14th century BCE] and gave it over to Yehoshua. Yehoshua gave it over to the Elders, the Elders to the Prophets, and the Prophets gave it over to the Men of the Great Assembly [4th century BCE]	משה קבל תורה מסיני, ומסרה ליהושע, ויהושע לזקנים, וזקנים לנביאים, ונביאים מסרוה לאנשי כנסת הגדולה....
--	--

9. Rambam, Introduction to Mishneh Torah

Our Holy Rabbi (Yehudah HaNassi) wrote the Mishnah. From the time of Moshe until Our Holy Rabbi, no one had written a work from which the Oral Torah was publicly taught. Rather, in each generation, the head of the court or the prophet of the time wrote down for his personal notes on the traditions he had heard from his teachers, but he taught in public from memory. So too, each individual wrote down, according to his ability, parts of the explanation of the Torah and of its laws that he had heard, as well as the new matters that developed in each generation, which had not been received by tradition, but had been deduced by applying the Thirteen Principles for Interpreting the Torah, and had been agreed upon by the Great Rabbinical Court.

Such had always been done, until the time of Rabbi Yehudah HaNasi. He gathered together all the traditions, enactments, explanations and interpretations that had been heard from Moshe Our Teacher or had been deduced by the courts of all the generations regarding all Torah matters; and he wrote the Book of the Mishnah from all of them. He taught it publicly to scholars, and it became known to all Israel; everyone wrote it down and taught it everywhere, so that the Oral Torah would not be forgotten by Israel. [~189 CE]

And why did Rabbi Yehudah HaNasi do so, and did not leave the matter as it had been before? Because he saw that the students were becoming fewer and fewer, calamities were continually happening, the Roman government was extending its domain and increasing in power, and the Jewish people were migrating to remote places. He thus wrote a work to serve as a handbook for all, so that it could be rapidly studied and would not be forgotten. Throughout his life, he and his court continued giving public instruction in the Mishnah.

ורבינו הקדוש חיבר המשנה. מימות משה רבינו ועד רבינו הקדוש לא חיברו חבור שמלמדין אותו ברבים בתורה שבעל פה. אלא בכל דור ודור ראש בית דין או נביא שהיה באותו הדור כתב לעצמו זכרון השמועות ששמע מרבותיו והוא מלמד על פה ברבים. וכן כל אחד ואחד כתב לעצמו כפי כחו מביאור התורה ומהלכותיה כמו ששמע. ומדברים שנתחדשו בכל דור ודור בידיהם שלא למדום מפי השמועה אלא במדה משלש עשרה מדות והסכימו עליהם בית דין הגדול.

וכן היה הדבר תמיד עד רבינו הקדוש והוא קיבץ כל השמועות וכל הדינים וכל הביאורים והפירושים ששמעו ממשוה רבינו ושלמדו בית דין שבכל דור ודור בכל התורה כולה וחיבר מהכל ספר המשנה. ושננו לחכמים בריבים ונגלה לכל ישראל וכתבוהו כולם. ורבינו בכל מקום. כדי שלא תשתכח תורה שבעל פה מישראל.

ולמה עשה רבינו הקדוש כך ולא הניח הדבר כמות שהיה? לפי שראה שתלמידים מתמעטין והולכין והצרות מתחדשות ובאות ומלכות רומי פושטת בעולם ומתגברת. וישראל מתגלגלין והולכין לקצוות. חיבר חיבור אחד להיות ביד כולם כדי שילמדוהו במהרה ולא ישכח. וישב כל ימיו הוא ובית דינו ולמדו המשנה ברבים.

10. Rabbi Moshe ben Yaakov (13th century France), Sefer Mitzvot Gadol, Introduction to Negative Commandments

In the days of our holy Rabbi [Yehudah HaNasi], who is called simply "Rebbi" in the Mishnah, G-d enabled him to find favor in the eyes of the Roman Caesar Antoninus. He (Rebbi) gathered all the Sages of the provinces and founded the six Orders of the Mishnah according to tradition.	ובימי רבינו הקדוש הקרוי "רבי" בלשון משנה שנתן לו הקדוש ברוך הוא חן בעיני אנטונינוס מלך רומי וקיבץ כל חכמי הארצות ויסד ששה סדרי משנה על פי הקבלה.
--	--

11. ibid

<p>After [the writing of the Mishnah], the Jews were subjected to terrible persecution. The Sages became dispersed, their intellectual capacities became limited and their questions about the Mishnah became increasingly difficult to resolve. The <i>Amora'im</i> [Sages of the Talmudic era] – Rav in Babylonia and Rav Yochanan in Israel, as well as their students after them – arose and clarified the explanations of the Mishnah and the rationale behind the disparate views presented therein. As time passed, the people were scattered throughout the world and the Sages of each land were not able to find common ground in explaining the Mishnah. Finally, Rav Ashi arose 358 years after the destruction of the Temple...</p> <p>Rav Ashi was the head of the yeshivot in the exiled Jewish community. Since the time of Rabbi [Yehudah HaNasi], no other individual had enjoyed such a combination of enormous material wealth and Torah erudition (Sanhedrin 36a, Gittin 59a). G-d gave him favor in the eyes of the Persian king and he convened all the Sages of Israel from each country and they compiled the certified explanation of the Mishnah. This is what is called the Babylonian Talmud, and it was composed with the unanimous consent of all the Sages of that generation. [~427 CE]</p>	<p>ואחרי כן עמדו צרות רבות ונתפזרו חכמי הדורות ונולדו ספיקות בביאור המשנה מפני שנתמעטו הלבבות. ועמדו אמוראים, רב בבבל ורבי יוחנן בארץ ישראל, ותלמידיהם אחריהם, וביארו טעמי המשנה ומחלקותיה כאשר האריך הזמן מפני הפיזור הגדול ולא היו חכמי הארצות בדעה אחת ובהסכמה אחת בפירוש המשנה עד שעמד רב אשי בשלש מאות ושמונה וחמשים שנה אחר...</p> <p>האיש ההוא רב אשי היה ראש ישיבות גליות ישראל, ומימות ר' עד רב אשי לא מצינו תורה וגדולה במקום אחד (סנהדרין לו, א גיטין נט, א), ונתן לו הקדוש ברוך הוא חן בעיני מלך פרס ושלה וקיבץ כל חכמי ישראל שבכל הארצות והעמידו פירוש המשנה על מתכונתו, והוא הנקרא תלמוד בבלי, וסדרוהו בהסכמת כל חכמי הדור.</p>
--	---

12. Rambam, Introduction to Mishneh Torah

<p>Ravina and Rav Ashi and their colleagues were thus the last of the great Torah scholars of Israel who transmitted the Oral Torah in its entirety.</p> <p>They were also the last to enact <i>gezeirot</i> and <i>takanot</i> or to introduce binding customs. The <i>gezeirot</i>, <i>takanot</i> and customs that they instituted became law for all the people of Israel wherever they lived. After this period when the court of Rav Ashi composed the Talmud and his son</p>	<p>נמצא רבינא ורב אשי וחבריהם סוף גדולי חכמי ישראל המעתיקים תורה שבעל פה.</p> <p>ושגזרו גזירות והתקינו התקנות והנהיגו מנהגות ופשטו גזירותם ותקנותם ומנהגותם בכל ישראל בכל מקומות מושבותם ואחר בית דין של רב אשי שחיבר הגמרא וגמרו בימי בנו נתפזרו ישראל בכל הארצות פיזור יתר.</p>
---	---

completed it, the people of Israel were dispersed far more than they had been until then.	
After the sealing of the Talmud, any rabbinical court in any city that instituted a <i>gezeirah</i> , a <i>takanah</i> or a custom and imposed it on that city or a number of cities could not possibly be ratified by the entire Jewish nation. People lived too far away and travel was dangerous. Furthermore, the rabbinical court of any particular town has the status of an individual; the institution of Sanhedrin, a court consisting of seventy-one members, had ceased to function a number of years before the Talmud was composed.	וכל בית דין שעמד אחר הגמרא בכל מדינה ומדינה וגזר או התקין או הנהיג לבני מדינתו או לבני מדינות רבות לא פשטו מעשיו בכל ישראל מפני רחוק מושבותיהם ושבוי הדרכים. והיות בית דין של אותה המדינה יחידים ובית דין הגדול של שבעים ואחד בטל מכמה שנים קודם חיבור הגמרא.

13. Artscroll Talmud Yerushalmi, Berachos, Volume I, Preface, p. xxiv

<p>The Talmud Yerushalmi is one of the fundamental components of the Oral Law...From about 200-350 CE, roughly five generations of Talmudic Sages flourished in the Galilee, the northern part of the land of Israel...Their task was never easy. They lived under brutal Roman occupation and there were periodic episodes of pogrom and persecution. But Torah is the lifeblood of the nation, and with stubborn courage and unfathomable dedication, they persevered, until finally, ruthless anti-Semitism decimated the lands' yeshivot, and the voice of Torah in the land of Israel was silenced. Their teachings lived on, however, in the Talmud Yerushalmi.</p> <p>The Sages forced to leave the land of Israel joined the Sages already living in Babylonia to continue to teach the Talmud. The period of the Babylonian Talmud lasted for another 150 years, which made it possible for the Babylonian Talmud to be redacted and edited. Its text was refined and its halachic rulings clarified. This had not been possible for the Yerushalmi. In a sense, its sun had set at midday, before it could be put into final form.</p>	
--	--

14. Rabbi Yitzchak Alfasi (11th century Morocco), Sefer HaHalachot to Talmud Bavli, Eruvin 35b

Although (in this case under discussion) the Talmud Yerushalmi ruled that this is forbidden, we pay no attention to it since our Talmud (the Bavli) ruled that it is permitted. We rely on the rulings of our Talmud since it was edited and written later [than the Yerushalmi]. The <i>Amora'im</i> of the Bavli certainly understood what the Talmud Yerushalmi means better than we do. If they had not been certain that the ruling found in the Talmud Yerushalmi is unreliable, they would not have ruled that this is permitted.	ואנן לא סבירא לן הכי דכיון דסוגיין דגמרא דילן להתירא. לא איכפת לן במאי דאסרי בגמרא דבני מערבא, דעל גמרא דילן סמכינן דבתרא הוא, ואינהו הוי בקיאי בגמ' דבני מערבא טפי מינן. ואי לאו דקים להו דהאי מימרא דבני מערבא לאו דסמכא הוא, לא קא שרו ליה אינהו.
--	--

15. Rabbi Lawrence Kelemen, www.lawrencekelemen.com

<p>Moshe Yehoshua Pinchas Eli Shmuel David Achiah Eliyahu Elishah Yehoyada Zechariah Hoshea Amos Yeshayahu Michah Yoel Nachum Chavakuk Tzefaniah Yirmiyahu Baruch Ezra Shimon HaTzadik (310 B.C.E.) Antigonus of Socho (305 B.C.E.) Yosi ben Yoezer and Yosef ben Yochanon (280 B.C.E.) Yehoshua ben Prachya and Nitai of Arbel (243 B.C.E.) Yehuda ben Tabai and Shimon ben Shetach (198 B.C.E.) Shmaya & Avtalyon (140 B.C.E.) Hillel & Shammai (40 B.C.E.) Rabban Shimon (10 B.C.E.) Rabban Gamliel Hazaken (20 C.E.) Rav Shimon ben Gamliel (50) Rabban Gamliel (90) Rabban Shimon (140) Rabbi Yehuda Hanasi (180) Rav, Shmuel, and Rabbi Yochanan (230) Rav Huna (270) Rabbah (310) Rava (340) Rav Ashi (420) Rafram (443) Rav Sama B'rei d'Rava (476) Rav Yosi (514) Rav Simonia Rav Ravo Me-Rov (589) Mar Rav Chaninah Gaon Kahana (785)</p>	<p>Mar Chanan Me-Ashkaya (608) Rav Mari Rav Chana Gaon Mar Rav Rava Rav Busai (689) Mar Rav Huna Mari Mar Rav Chiyah Me-Mishan Mar Ravyah Mar Rav Natronai Mar Rav Yehuda (739) Mar Rav Yosef (748) Mar Rav Shmuel Mar Rav Natroi Kahana Mar Rav Avrohom Kahana (761) Mar Rav Dodai Rav Chananya (771) Rav Malka (773) Mar Rav Rava Mar Rav Shinoi (782) Mar Rav Huna Mar Halevi (788) Mar Rav Menasheh (796) Mar Rav Yeshaya Halevi (804) Mar Rav Kahana Gaon (797) Mar Rav Yosef Mar Rav Ibomai Gaon (814) Mar Rav Yosef Mar Rav Avrohom Mar Rav Yosef (834) Mar Rav Yitzchak (839) Mar Rav Yosef (841) Mar Rav Poltoi (858) Mar Rav Achai Kahana Mar Rav Menachem (860) Mar Rav Matisyahu (869) Mar Rav Abba Mar Rav Tzemach Gaon (891) Mar Rav Hai Gaon (897) Mar Rav Kimoi Gaon (905) Mar Rav Yehuda (917) Mar Rav Mevasser Kahana Gaon (926) Rav Kohen Tzedek (935) Mar Rav Tzemach Gaon (937) Rav Chaninah Gaon (943) Mar Rav Aharon Hacoheh (959) Mar Rav Nechemiah (968) Rav Sherirah Gaon (1006) Meshulam Hagadol Rav Gershom Meor Hagolah (1040) Rav Yaakov ben Yakar (1064) Rav Shlomo Yitzchaki – “Rashi” (1105)</p>	<p>R' Shmuel ben Meir (Rashbam) (1174) R' Yaakov ben Meir (Rabbenu Tam) (1171) Eliezer Me-Metz (1175) Rokeach (1238) R' Yitzchak of Vienna (Ohr Zarua) Rav Meir of Rothenberg (1293) R' Yitzchak of Duren (Shaarei Dura) R' Alexander Zusiein HaKohen (Agudah) (1348) Meir Bar Baruch Halevi (1390) R' Yaakov Moelin (Maharil) (1427) R' Yisroel Isserlein (Trumas Hadeshen) (1460) R' Sholom of Neustadt R' Tavoli Rabbi Yaakov Margolies (1501) Rabbi Yaakov Pollak (1530) Rabbi Sholom Shachna (1558) Rabbi Moshe Isserles “Rama” (1572) Rabbi Yehoshua Falk Katz (1614) Rabbi Naftoli Hirsch ben Pesachya (1650) Rabbi Moshe Rivkas – “Be'er Hagolah” (1671) Rabbi Avraham Gombiner (1682) Rabbi Moshe Kramer (1688) Rabbi Eliyahu Chasid (1710) Rabbi Yissachar Ber (1740) Rabbi Shlomo Zalman (1765) Rabbi Eliyahu Kramer – “Vilna Gaon” (1797) Rabbi Chaim Voloziner (1821) Rabbi Zundel of Salant (1866) Rabbi Yisroel Salanter (1883) Rabbi Simcha Zissel Ziv Broide (1889) Rabbi Nosson Zvi Finkel, the Alter of Slabodka (1927) Rabbi Isser Zalman Meltzer (1953) Rabbi Elazar Menachem Man Shach 2001</p>
---	---	---